

გადაწყვეტილება №გ-1/420/2018

გ. ა.-ს განცხადების განხილვის დასრულების შესახებ

ქ. თბილისი

20/07/2018

განმცხადებელი: გ. ა. (პ/ნ *****)

მოთხოვნა: შპს „ა“-ს (ს/კ *****) შემდგომში - „კომპანია“) მიერ განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების დამუშავების კანონიერების შესწავლა.

აღწერილობითი ნაწილი

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორს 2018 წლის 26 აპრილს №PDP 2 18 00001806 განცხადებით მომართა გ. ა.-მ. განმცხადებლის მითითებით, 2017 წლის 31 აგვისტოს ესტეტიკური მომსახურების მიღების მიზნით იმყოფებოდა შპს „ა“-ს მფლობელობაში არსებულ სალონში. პროცედურის დაწყებისას კომპანიის თანამშრომელმა - ნ. ა.-მ განუმარტა, რომ სოციალურ ქსელ - „Facebook“-ის მეშვეობით განახორციელებდა მისი მომსახურების პროცესის რეალურ დროში ვიდეოჩანაწერს (ე.წ. „Facebook live“-ს), თუმცა არ შეინახავდა მას. განმცხადებელი დათანხმდა მისი მომსახურების პროცესის ვიდეოჩანაწერას. პროცედურის დასრულების შემდგომ კი კომპანიის თანამშრომელი განმცხადებელს შეჰპირდა, რომ წაშლიდა ვიდეოჩანაწერს. განმცხადებლის მითითებით, მიუხედავად ამისა, კომპანიის „Facebook“ გვერდზე მიმდინარე რეჟიმში განთავსებულია მისი ესტეტიკური მომსახურების პროცესის ამსახველი ვიდეოჩანაწერი. განმცხადებლის განმარტებით, 2018 წლის 21 აპრილს მის მფლობელობაში არსებული სატელეფონო ნომრიდან - 5** ** * სატელეფონო ნომერზე - 5** ** * * * * * ესაუბრა კომპანიის თანამშრომელს - მ. ნ.-ს და მოითხოვა მისი მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩანაწერის სოციალური ქსელის შესაბამისი გვერდიდან მოხსნა, რაზეც ამ უკანასკნელმა უარი განუცხადა. განმცხადებელმა კომპანიას 2018 წლის 22 აპრილს იგივე მოთხოვნით მიმართა „Facebook“-ის საშუალებით, თუმცა კვლავ უშედეგოდ. გ. ა.-ს მითითებით, ვიდეოჩანაწერის კომპანიის „Facebook“ გვერდზე გასაჯაროებით ხდებოდა მისი რეპუტაციის შელახვა და მოითხოვა აღნიშნულზე რეაგირება.

განცხადებაზე მტკიცებულების სახით დართული იყო კომპანიის „Facebook“-ის გვერდზე ვიდეოჩანაწერის განთავსების დამადასტურებელი ფოტომასალა, რის საფუძველზეც ირკვევა,

რომ განმცხადებლის მომსახურების პროცესის რეალურ დროში ვიდეოჩანაწერა განხორციელდა 2017 წლის ** აგვისტოს და ვიდეოჩანაწერი ზემოაღნიშნულ გვერდზე განთავსებული იყო 2018 წლის 24 აპრილის მდგომარეობითაც. განმცხადებლის მიერ წარმოდგენილი „Facebook“-ზე მიმოწერის ამსახველი ფოტომასალით კი ირკვევა, რომ 2018 წლის 22 აპრილს გ. ა.-სა და კომპანიას შორის განიხილებოდა ესთეტიკური მომსახურების ხარისხთან დაკავშირებით განმცხადებლის მიერ დაფიქსირებული პრეტენზიები (განმცხადებელი ითხოვდა თანხის დაბრუნებას და მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელ ქვითრებს, ასევე მისი მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩანაწერის დაუყოვნებლივ აღებას). აღნიშნული საუბრის ფარგლებში გ. ა.-მ ორჯერ დააფიქსირა მოთხოვნა კომპანიის „Facebook“ გვერდიდან მისი მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩანაწერის დაუყოვნებლივ აღების თაობაზე.

განმცხადებლის მიერ წარმოდგენილი ინფორმაციის საფუძველზე, აპარატის მიერ 2018 წლის 01 და 25 მაისს გადამოწმდა კომპანიის სოციალური ქსელის - „Facebook“ გვერდი, რის შედეგადაც გამოირკვა, რომ აღნიშნულ გვერდზე 2017 წლის ** აგვისტოს განთავსდა და გადამოწმების მომენტისთვისაც განთავსებული იყო განმცხადებლის მიერ მითითებული ვიდეოჩანაწერი. ხსენებულ ვიდეოჩანაწერში ასახულია განმცხადებლისთვის ესთეტიკური მომსახურების გაწევის პროცესი, რომლის ფარგლებში ე.წ. „Facebook live“-ის განმახორციელებელი პირი განმცხადებლის თანდასწრებით პასუხობს სოციალური ქსელის მომხმარებლების კითხვებს და ასევე აღნიშნავს, თუ რამდენი მომხმარებელი უყურებს ვიდეოს. ამასთან, „Facebook“-ის მომხმარებლებს მიმართავს და კონკრეტული მომსახურების თაობაზე ინფორმაციას აწვდის თავად მომსახურების გამწევი თანამშრომელიც. ამავე ჩანაწერით ირკვევა, რომ გ. ა. ინფორმირებული იყო მისი მომსახურების პროცესის რეალურ დროში ვიდეოჩანაწერასთან დაკავშირებით, რადგან კომპანიის თანამშრომლები მისთვის გასაგებად განიხილავდნენ სოციალური ქსელის მომხმარებლების მიერ დასმულ კითხვებს. ვიდეოჩანაწერი არის მაღალი გარჩევადობის და განმცხადებლის სახე ფიქსირდება ახლო მანძილიდან.

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის 2018 წლის 30 აპრილის №გ-1/255/2018 გადაწყვეტილებით გ. ა.-ს განცხადება მიღებულ იქნა განსახილველად და აპარატის 2018 წლის 03 მაისის №PDP 2 18 00001923 წერილით შპს „ა“-ს მოეთხოვა განცხადებაში მითითებულ გარემოებებთან დაკავშირებით ინფორმაციის წარმოდგენა არაუგვიანეს 2018 წლის 11 მაისისა. აპარატის წერილი კომპანიას ჩაბარდა 2018 წლის 14 მაისს, თუმცა მოთხოვნილი ინფორმაცია კომპანიას აპარატისთვის არ წარმოუდგენია. ამდენად, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატის 2018 წლის 25 მაისის №PDP 1 18 00002264 წერილით შპს „ა“-ს ხელმეორედ მოეთხოვა 2018 წლის 03 მაისის №PDP 2 18 00001923 წერილით მოთხოვნილი ინფორმაციის სრულყოფილად წარმოდგენა, ინფორმაციის დადგენილ ვადაში წარმოუდგენლობის მიზეზების მითითებით დაუყოვნებლივ, არაუგვიანეს 2018 წლის 01 ივნისისა (აპარატის 2018 წლის 25 მაისის წერილი კომპანიას ჩაბარდა 2018 წლის 13 ივნისს). პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის 2018 წლის 25 მაისის №გ-1/299/2018

გადაწყვეტილებით კი განცხადების განხილვა შეჩერდა მოთხოვნილი ინფორმაციის სრულად წარმოდგენამდე.

2018 წლის 29 მაისს გ. ა.-მ აპარატის ელექტრონული ფოსტის მეშვეობით დამატებით წარმოდგენილი ინფორმაციით განმარტა, რომ კომპანიის „Facebook“ გვერდზე განთავსებული მისი მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩანაწერი 2017 წლის ** აგვისტოს ლ. მ.-მ (კომპანიის თანამშრომელი, რომელმაც განახორციელა განმცხადებლის რეალურ დროში ვიდეოჩანაწერა) გააზიარა „Facebook“-ში არსებულ სხვა გვერდზე. განმცხადებელმა წარმოადგინა აღნიშნული ფაქტის ამსახველი ფოტომასალაც. აპარატის მიერ 2018 წლის 06 ივნისს მითითებული გვერდის გადამოწმების შედეგად გამოირკვა, რომ მასზე 2017 წლის ** აგვისტოს ლ. მ.-ს პირადი „Facebook“ გვერდიდან გაზიარებულია განმცხადებლის მომსახურების პროცესის ამსახველი ე.წ. „Facebook live“.

კომპანიამ აპარატში 2018 წლის 18 ივნისს წარმოდგენილი №PDP 9 18 00002578 საპასუხო წერილითა და 2018 წლის 06 ივლისს აპარატში გამართული ზეპირი განხილვის სხდომაზე (რომელსაც ესწრებოდა კომპანიის დირექტორი - ნ. ა. და თანამშრომელი - მ. ნ.) განმარტა შემდეგი:

- განმცხადებელი 2017 წლის ** აგვისტოს ესთეტიკური მომსახურების მიღების მიზნით იმყოფებოდა კომპანიის სალონში. კომპანიის დირექტორმა - ნ. ა.-მ (რომელიც უშუალოდ უწევდა მომსახურებას) პროცედურის დაწყებამდე გ. ა.-ს შესთავაზა მომსახურების პროცესის რეალურ დროში ვიდეოგადაღება (ე.წ. „Facebook live“), რაზეც ამ უკანასკნელმა თანხმობა განუცხადა. განმცხადებელს არც პროცედურის დასრულების შემდგომ მოუთხოვია მისი მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩანაწერის წაშლა და ამდენად, კომპანიის დირექტორსაც არ მიუცია მისთვის ჩანაწერის წაშლის პირობა;
- 2017 წლის ** აგვისტოს განმცხადებლის მომსახურების რეალურ დროში ვიდეოჩანაწერა განხორციელდა მისივე თანხმობის საფუძველზე, რაც დასტურდება თავად ვიდეოჩანაწერთაც. ამასთან, კომპანია ზოგადად მომსახურების რეალურ დროში ვიდეოჩანაწერას ახორციელებს მხოლოდ მომხმარებლების თანხმობის შემთხვევაში და მონაცემთა დამუშავების სხვა საფუძველი არ გააჩნია. კომპანიამ მტკიცებულების სახით წარმოადგინა განმცხადებლის მომსახურების პროცესის ამსახველი ვიდეოჩანაწერი;
- მონაცემების გასაჯაროების მიზანს წარმოადგენს სოციალური ქსელის მომხმარებლების ინფორმირება კომპანიის სალონში კონკრეტული პროცედურის (ე.წ. „მიკრობლეიდიინგის“) ჩატარების შესაძლებლობის თაობაზე. მომხმარებლები მიმდინარე რეჟიმში აკვირდებიან მომსახურების გაწევის პროცესს. კომპანია კი პასუხობს მათ შეკითხვებს და ამ გზით ახდენს კონკრეტული პროცედურით დაინტერესებული პირების ინფორმირებას;
- 2017 წლის ** აგვისტოს განმცხადებლის მომსახურების რეალურ დროში ვიდეოჩანაწერა შპს „ა“-ს დავალებითა და კომპანიის „Facebook“-ის საშუალებით განახორციელა ლ. მ.-მ. აღნიშნული ჩანაწერი განთავსებული იყო მხოლოდ კომპანიის გვერდზე, თუმცა ხელმისაწვდომი იყო სოციალური ქსელის სხვა მომხმარებლებისთვის. კომპანიას ლ. მ.-

სთვის არ დაუვალვია „Facebook“-ის სხვა გვერდებზე ვიდეოჩანაწერის გაზიარება. სავარაუდოდ, ამ უკანასკნელმა, როგორც სოციალური ქსელის მომხმარებელმა, პირადი „Facebook“ გვერდის მეშვეობით თავად გააზიარა სხვა გვერდზე განმცხადებლის მონაცემების ამსახველი ე.წ. „Facebook live“. ლ. მ. არ არის შპს „ა“-ს თანამშრომელი და კომპანიასთან კავშირი აღარ გააჩნია;

- განმცხადებლის მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩანაწერი კომპანიის „Facebook“ გვერდზე განთავსებული იყო 2017 წლის ** აგვისტოდან, თუმცა მას აღნიშნულთან დაკავშირებით პრეტენზია გარკვეული პერიოდის განმავლობაში არ განუცხადებია. 2018 წლის 21 აპრილს კი განმცხადებელი გაურკვეველი პრეტენზიებით ნამდვილად დაუკავშირდა კომპანიის თანამშრომელს - მ. ნ.-ს. ვინაიდან, სატელეფონო საუბრის ფარგლებში განმცხადებელი საუბრობდა აგრესიული ტონით, იყო აღელვებულ მდგომარეობაში და ბუნდოვანი იყო მის მიერ დაფიქსირებული პრეტენზიები, მ. ნ.-მ საკითხის გარკვევის მიზნით მას შესთავაზა სალონში მისვლა. კომპანიაში არ არის დაცული აღნიშნული საუბრის ამსახველი აუდიოჩანაწერი, თუმცა განმცხადებელს ამ საუბრის ფარგლებში მისი მონაცემების დამუშავების შეწყვეტა არ მოუთხოვია;
- 2018 წლის 22 აპრილს განმცხადებელმა „Facebook“-ის მეშვეობით კომპანიას მიმართა სხვადასხვა პრეტენზიებით (მათ შორის, ითხოვდა მომსახურებისთვის გადახდილი საფასურის დაბრუნებას, თანხის გადახდის დამადასტურებელი ქვითრების მიწოდებას, ასევე „Facebook“-ის გვერდიდან მისი ვიდეოჩანაწერის აღებას). კომპანიამ ნამდვილად მიიღო განმცხადებლის მოთხოვნა მისი მონაცემების დამუშავების შეწყვეტის თაობაზე, თუმცა შპს „ა“-ს აღნიშნულზე რეაგირება არ მოუხდენია. ვინაიდან, გ. ა.-ს მიერ დაფიქსირებული პრეტენზია შეეხებოდა სხვადასხვა საკითხებს, კომპანიის დირექტორმა ვერ მოახდინა იდენტიფიცირება, თუ რომელი მოთხოვნის დაკმაყოფილებას ითხოვდა განმცხადებელი და არც მონაცემების დამუშავების შეწყვეტის თაობაზე დაფიქსირებული მოთხოვნა მიიჩნია სერიოზულად. კომპანიამ განმცხადებლის მომსახურების პროცესის ამსახველი ვიდეოჩანაწერი მისი „Facebook“-ის გვერდიდან წაშალა 2018 წლის ** ივნისს;
- ნ. ა. არის კომპანიის ერთადერთი დამფუძნებელი და წარმომადგენლობაზე უფლებამოსილი პირი, რომელმაც მისი ოჯახის წევრის მძიმე ავადმყოფობის გამო ვერ უზრუნველყო აპარატის წერილებით მოთხოვნილი ინფორმაციის დადგენილ ვადაში წარმოდგენა. აღნიშნული ფაქტის დადასტურების მიზნით წარმოდგენილ იქნა 2018 წლის მარტიდან 2018 წლის მაისის ჩათვლით პერიოდში კომპანიის დირექტორის ოჯახის წევრის ჯანმრთელობის მდგომარეობასთან დაკავშირებით სამედიცინო დაწესებულების მიერ გაცემული ცნობები.

ინსპექტორის აპარატის უფლებამოსილი პირის მიერ დამატებით გადამოწმდა როგორც კომპანიის „Facebook“-ის გვერდი, ასევე „Facebook“-ში არსებული გვერდი, რომელზეც ლ. მ.-მ გააზიარა ვიდეოჩანაწერი. აღნიშნულის საფუძველზე კი დადგინდა, რომ არც ერთ ზემოხსენებულ გვერდზე აღარ არის განთავსებული განმცხადებლის მომსახურების პროცესის ამსახველი ვიდეოჩანაწერი.

კომპანიის მიერ „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით დადგენილი მოთხოვნების დარღვევისთვის, 2018 წლის 06 ივლისს ინსპექტორის უფლებამოსილი პირის მიერ შედგა №0000620 ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი, რომელსაც ხელი მოაწერა კომპანიის დირექტორმა. ახსნა-განმარტების სახით კი მიუთითა, რომ კომპანიის მხრიდან მსგავს ფაქტს პირველად ჰქონდა ადგილი და ითხოვა სანქციის გამოყენებისას აღნიშნული გარემოების გათვალისწინება.

სამოტივაციო ნაწილი

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორმა იმსჯელა კომპანიის მიერ განმცხადებლის მონაცემების დამუშავების კანონიერებაზე.

განცხადების განხილვის ფარგლებში განმცხადებლის მიერ წარმოდგენილი ინფორმაციითა და მტკიცებულებებით, კომპანიის მიერ 2018 წლის 18 ივნისს წარმოდგენილი №PDP 9 18 00002578 წერილითა და 2018 წლის 06 ივლისს გამართული ზეპირი განხილვის სხდომაზე წარმოდგენილი განმარტებებით დგინდება, რომ შპს „ა“-მ 2017 წლის ** აგვისტოს კომპანიის „Facebook“-ის საშუალებით განახორციელა განმცხადებლის მომსახურების პროცესის რეალურ დროში ვიდეოჩაწერა. აღნიშნული ვიდეოჩაწერი კომპანიის „Facebook“ გვერდზე ყველასათვის ხელმისაწვდომი ფორმით განთავსებული იყო 2018 წლის ** ივნისამდე. შესაბამისად, „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „ა“, „დ“, „ვ“ და „ი“ პუნქტების შესაბამისად, სახეზეა მონაცემთა სუბიექტის - განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების დამუშავება მონაცემთა დამმუშავებლის - შპს „ა“-ს მიერ.

„პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, მონაცემთა დამუშავება დასაშვებია ამავე მუხლით განსაზღვრული ერთ-ერთი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობისას. ამგვარ საფუძვლებს წარმოადგენს მონაცემთა სუბიექტის თანხმობა; მონაცემთა დამუშავების საჭიროება მონაცემთა დამმუშავებლის მიერ მისთვის კანონმდებლობით დაკისრებული მოვალეობების შესასრულებლად; მონაცემთა დამუშავების აუცილებლობა მონაცემთა დამმუშავებლის ან მესამე პირის კანონიერი ინტერესების დასაცავად, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც არსებობს მონაცემთა სუბიექტის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის აღმატებული ინტერესი და ა.შ.

მოცემულ შემთხვევაში, განმცხადებლის მიერ წარმოდგენილი ინფორმაციით, კომპანიის მიერ 2018 წლის 18 ივნისს წარმოდგენილი №PDP 9 18 00002578 წერილით, 2018 წლის 06 ივლისს გამართული ზეპირი განხილვის სხდომაზე წარმოდგენილი განმარტებებითა და კომპანიის „Facebook“-ის გვერდზე განთავსებული განმცხადებლის მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩაწერის დათვალიერების შედეგად გამოირკვევა, რომ შპს „ა“-მ 2017 წლის ** აგვისტოს განმცხადებლის თანხმობის საფუძველზე განახორციელა მისი მომსახურების პროცესის რეალურ დროში ვიდეოჩაწერა. ამდენად, 2017 წლის ** აგვისტოს კომპანიის მიერ განმცხადებლის მონაცემების დამუშავებას ადგილი ჰქონდა „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ა“ პუნქტის საფუძველზე.

ზემოაღნიშნული კანონის 25-ე მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, მონაცემთა სუბიექტს უფლება აქვს, ნებისმიერ დროს, განმარტების გარეშე უარი განაცხადოს მის მიერვე მიცემულ თანხმობაზე და მოითხოვოს მონაცემთა დამუშავების შეწყვეტა ან/და დამუშავებულ მონაცემთა განადგურება. აღნიშნული მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, მონაცემთა დამმუშავებელი ვალდებულია მონაცემთა სუბიექტის მოთხოვნის შესაბამისად შეწყვიტოს მონაცემთა დამუშავება ან/და განადგუროს დამუშავებული მონაცემები განცხადების წარდგენიდან 5 (ხუთი) დღის ვადაში, თუ არ არსებობს მონაცემთა დამუშავების სხვა საფუძველი, ხოლო მე-3 პუნქტის თანახმად, ამ მუხლის მოქმედება არ ვრცელდება მონაცემთა სუბიექტის მიერ ფულადი ვალდებულებების შესრულების შესახებ მისივე თანხმობით დამუშავებულ ინფორმაციაზე.

განცხადების განხილვის ფარგლებში განმცხადებლის მიერ წარმოდგენილი ინფორმაციით და მტკიცებულებებით, ასევე შპს „ა“-ს მიერ წარმოდგენილი განმარტებებით დგინდება, რომ განმცხადებელმა 2018 წლის 22 აპრილს „Facebook“-ის საშუალებით მიმართა კომპანიას და მოსთხოვა მის შესახებ მონაცემების დამუშავების შეწყვეტა. შპს „ა“-მ დაადასტურა, რომ ნამდვილად მიიღო განმცხადებლის მოთხოვნა მისი მონაცემების დამუშავების შეწყვეტის თაობაზე, თუმცა აღნიშნულზე რეაგირება არ მოუხდენია. კომპანიის განმარტებით, გ. ა.-ს მიერ 2018 წლის 22 აპრილს დაფიქსირებული პრეტენზიები შეეხებოდა განსხვავებულ საკითხებს და ვერ მოახდინა იდენტიფიცირება, თუ რომელი მოთხოვნის დაკმაყოფილებას ითხოვდა მომხმარებელი. მონაცემების დამუშავების შეწყვეტის თაობაზე განმცხადებლის მოთხოვნა კი კომპანიამ არ მიიჩნია სერიოზულად. აღნიშნული არგუმენტი ვერ იქნება გაზიარებული, ვინაიდან გ. ა.-ს მიერ წარმოდგენილი ფოტომასალით ცალსახად ირკვევა, რომ განმცხადებელმა 2018 წლის 22 აპრილს კომპანიას ორჯერ მოსთხოვა კომპანიის „Facebook“ გვერდიდან მისი მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩანაწერის დაუყოვნებლივ აღება. შესაბამისად, შპს „ა“ ვალდებული იყო მონაცემების დამუშავების შეწყვეტის თაობაზე განმცხადებლის მოთხოვნა დაეკმაყოფილებინა მისი წარდგენიდან 05 დღის ვადაში.

განცხადების განხილვის ფარგლებში შპს „ა“-ს მიერ წარმოდგენილი განმარტებით, ზოგადად მისი მომხმარებლების, მათ შორის განმცხადებლის მონაცემების კომპანიის „Facebook“-ის გვერდზე ყველასათვის ხელმისაწვდომი ფორმით გასაჯაროების საფუძველია მხოლოდ მომხმარებლების თანხმობა და მონაცემთა დამუშავების სხვა სამართლებრივი საფუძველი კომპანიას არ აქვს. კომპანიამ კი განმცხადებლის მომსახურების პროცესის ამსახველი ვიდეოჩანაწერი მისი „Facebook“-ის გვერდიდან წაშალა მხოლოდ 2018 წლის ** ივნისს. შპს „ა“ განმცხადებლის მონაცემების ამსახველი ჩანაწერის დამუშავების სამართლებრივ საფუძველად განიხილავდა მხოლოდ მონაცემთა სუბიექტის თანხმობას, რომელიც 2018 წლის 22 აპრილს გაიხმო განმცხადებელმა. შესაბამისად, კომპანია ვალდებული იყო არაუგვიანეს 2018 წლის 27 აპრილისა შეეწყვიტა განმცხადებლის მონაცემების დამუშავება და „Facebook“ გვერდიდან წაეშალა გ. ა.-ს მონაცემების ამსახველი ვიდეოჩანაწერი. ამის მიუხედავად კი, შპს „ა“ 2018 წლის ** ივნისამდე კვლავ ამუშავებდა განმცხადებლის მონაცემებს, რისთვისაც არ გააჩნდა სამართლებრივი საფუძველი. ამდენად, კომპანიის მიერ განმცხადებლის მონაცემები 2018

წლის ** ივნისამდე მუშავდებოდა „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონის მე-5 მუხლის დარღვევით, რაც ამავე კანონის 43-ე მუხლის თანახმად წარმოადგენს ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველს.

„პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 55-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, ინსპექტორის მიერ უფლებამოსილი პირი საქმეს განიხილავს საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსით დადგენილი წესით. აღნიშნული კოდექსის 23-ე მუხლის თანახმად კი, ადმინისტრაციული სახდელი წარმოადგენს პასუხისმგებლობის ზომას და გამოიყენება ადმინისტრაციული სამართალდამრღვევის ჩამდენის აღსაზრდელად კანონების დაცვის, საერთო ცხოვრების წესების პატივისცემის სულისკვეთებით, აგრეთვე როგორც თვით სამართალდამრღვევის, ისე სხვა პირთა მიერ ახალი სამართალდარღვევების ჩადენის აცილების მიზნით. ვინაიდან, „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 43-ე მუხლის პირველი პუნქტი ადმინისტრაციული სახდელის სახით ითვალისწინებს გაფრთხილების ან ჯარიმის დაკისრების შესაძლებლობას, ადმინისტრაციული სახდელის განსაზღვრისას ინსპექტორი ითვალისწინებს, რომ შპს „ა“ წარსულში არ ყოფილა ცნობილი სამართალდამრღვევად, ასევე თავად უზრუნველყო განმცხადებლების მონაცემების შემცველი ვიდეოჩანაწერის კომპანიის „Facebook“-ის გვერდიდან წაშლა და მიიჩნევს, რომ მის მიმართ ადმინისტრაციული სახდელის სახით გაფრთხილების გამოყენება წარმოადგენს ადეკვატურ და საკმარის ღონისძიებას.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის, საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსისა და „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2, მე-5, 25-ე, 27-ე, 34-ე, 39-ე და 55-ე მუხლების საფუძველზე,

ინსპექტორმა გადაწყვიტა:

1. შპს „ა“ (ს/კ *****) ცნობილ იქნას სამართალდამრღვევად „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 43-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევების ჩადენაში და ადმინისტრაციული სახდელის სახით შეეფარდოს გაფრთხილება; ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი №0000620;
2. დასრულდეს გ. ა.-ს 2018 წლის 26 აპრილის №PDP 2 18 00001806 განცხადების განხილვა;
3. განმცხადებელს და შპს „ა“-ს ეცნობოთ მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ;
4. გადაწყვეტილება შესაძლებელია გასაჩივრდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოში (ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი, მე-12 კილომეტრი №6) ოფიციალური წესით გაცნობის დღიდან 10 (ათი) დღის ვადაში.

თამარ ქალდანი

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორი